

РЕШЕНИЕ

№ 7409

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8989** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

К. Н. Ф. – гражданин на И., от свое име и като майка на малолетното дете А. Д. А. ([дата на раждане]) оспорва Решение № 24-ОК/17.08.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП-18324/13.08.2021 г.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с малолетното дете, като заедно с упълномощен адвокат: поддържа жалбата; не ангажира доказателства, различни от приложените в административната преписка. Поддържа се като основание за отмяна на оспорваното решение допуснато процесуално нарушение - неангажиране от страна на административния орган, на становище от Дирекция „Социално подпомагане“.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, като изтъква фактите, че на жалбоподателя (майка), нейният съпруг Д. А. Х. и другото им дете неколkokратно са постановявани откази за предоставяне на международна закрила, които са потвърждавани от Съда.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

Процесната молба за закрила от 13.08.2021 г. е трета поред и се явява последваща, по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗУБ. С нея, като ново обстоятелство чужденецът (майка) е посочила факта на родено, на 16.07.2021 г. дете А. Д. А.. Компетентният интервюиращ орган от ДАБ не е допуснал молбата за разглеждане в производство по общия ред, след като е приел, че: раждането на детето представлява ново обстоятелство, но то не е съществено за личното положение на кандидата или относно държавата на произход. За да мотивира този извод административният орган, без да уведоми компетентната дирекция „Социално подпомагане“ и без да ползва експертно становище сам е заключил, че: недопускането до „последваща регистрация“ на търсещата закрила, не би навредило на висшия интерес на двете деца; предвид вече постановените „отрицателни решения може да се направи обоснован извод, че висшият интерес на децата не е нарушен с постановяването на настоящото решение“ (има се предвид Решение № 24-ОК/17.08.2021 г.); семейството трябва да продължи да живее в държавата по произход.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима и основателна. Решение № 24-ОК/17.08.2021 г. на интервюиращ орган, макар да е издадено от компетентен орган е процесуално неправилно и незаконосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че в производство по чл. 76б ЗУБ допустимостта на жалбата се преценява, въз основата на представени от чужденеца писмени доказателства, без провеждане на интервю. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В този смисъл неправилен е изводът, че макар раждането на второто дете да е ново обстоятелство, то не е съществено за личното положение на кандидата или относно държавата на произход. Раждането на детето през м. 07.2021 г. е обстоятелство, което не е било предмет на разглеждане в предходните административни производства. Съдът приема, че с последващата си молба за закрила, рег. № УП- 18324/13.08.2021 г. К. Н. Ф. – гражданин на И. лично и като майка на малолетното дете А. Д. А. се е позовала на ново обстоятелство. За да прецени, дали то е съществено, интервюиращият орган е дължал, в съответствие с разпоредбата на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето, да уведоми съответната Дирекция „Социално подпомагане“, чиито представител да изрази изрично становище или да представи писмен доклад. Като не е сторил това, е допуснал съществено

процесуално нарушение. Интервюиращият орган е иззел компетентността на социалната служба и сам е мотивирал становище, касаещо интересите и на двете деца. Правилата на чл. 15 от Закона за закрила на детето са синхронизирани с чл. 22, ал. 1 от Конвенцията за правата на детето, задължаваща Република България, като страна да вземе необходимите мерки, за да осигури на всяко дете, което иска да получи статут на бежанец или се счита бежанец, в съответствие с приложимото международно и вътрешно право и процедури, независимо дали е придружено или не от своите родители или което и да е друго лице, подходяща закрила в ползването на правата му. Недопускайки до разглеждане по общия ред молбата, рег. № УП-18324/13.08.2021 г. интервюиращият орган е лишил търсещата закрила от възможността, твърденията ѝ (нововъзникналото обстоятелство) да бъдат обсъдени и анализирани, след компетентно становище от социален служител, както и с оглед официалните данни за положението в страната на произход, от гледна точка: рисковете за малолетното дете (деца), при евентуалното връщане на семейството в И., и възможността за спокойно съществуване на семейството в страната на произход. Принципът за гарантиране най-добрия интерес на детето е установен с Конвенцията на ООН за правата на детето, като понятието е дефинирано в § 1, т. 5 вр. т. 11 ДР Закона за закрила на детето. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която, при прилагането на Закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето.

С оглед изложените по – горе мотиви, жалбата от К. Н. Ф. – гражданин на И., лично и като майка на малолетното дете А. Д. А., против Решение № 24-ОК/17.08.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците е основателна. Решението подлежи на отмяна, а административната преписка следва да бъде върната на интервюиращия орган за ново произнасяне, след съобразяване с мотивите на настоящото съдебно решение.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 85 ЗУБ, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от К. Н. Ф. – гражданин на И., лично и като майка на малолетното дете А. Д. А., РЕШЕНИЕ № 24-ОК/17.08.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците

ВРЪЩА административната преписка на интервюиращия орган за ново произнасяне, след съобразяване с мотивите на настоящото съдебно решение.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: